

<http://www.larouche.se/artikel/klimatbluffen-brittiska-imperiets-forsok-till-globalt-folkmord>

av Ulf Sandmark, Magnus Nilsson

26 februari 2010

På klimatmötet i Köpenhamn försökte det sjunkande brittiska imperiet använda klimatpolitiken för att stoppa tredje världens industrialisering och fortsätta kolonialtidens förtryck. Med kung Carl XVI Gustafs engagemang i den politiska lobbyorganisationen WWF är Sverige indraget i denna förlorande brittiska imperiepolitik för att ekonomiskt och politiskt försöka dominera världen.

Den brittiska drottningens tal vid Samväldeskonferensen den 27 november 2009 skapar klarhet kring såväl den nya fasen i finanskrisen, som det som hände i den häftiga striden på den efterföljande klimatkonferensen i Köpenhamn.

Inför presidenter och premiärministrar från 53 nationer skröt Elizabeth II:

- Jag anser att vi kan vara nöjda med hur långt Samväldet har kommit under sina 60 år, och hur troget det ändå har varit sitt ursprung (läs: det brutala koloniala imperiet).

Sedan kom utspelet:

- Det räcker inte att hålla sig inom Samväldets gränser.

- I en värld där problem och möjligheter inom politik, ekonomi och miljö korsar kontinenter, behöver Samväldet bevisa sin relevans utanför sina egna gränser och anlägga ett verkligt globalt perspektiv. Samväldet kan känna stolthet över att det under vart och ett av sina sex decennier har format det internationella svaret på de globala utmaningar som uppkommit.

- Inför FN:s förestående klimattoppmöte i Köpenhamn har Samväldet återigen en chans att leda.

Den lilla drottningen ville ta chansen att utvidga sin makt. Hennes imperium är numera nästan uteslutande en finansiell makt, med den största ansamlingen skuldpaper i världshistorien. Därför handlade det om att kräva betalt, inte om att bygga eller utveckla något användbart. Hon försökte alltså rädda sitt sjunkande imperium i finanskrisen på alla andras bekostnad. Det var ett högt spel som inte kunde vinnas. Hon satsade på att resten av världen skulle acceptera att begå självmord för det brittiska imperiets skrappappers skull.

Drottningen som DDR:s Erich Honnecker

Lyndon LaRouche jämförde henne genast med Erich Honecker, som dagarna innan den östtyska staten DDR kollapsade 1990 utropade att hans rike skulle finnas tusen år till. Den mest kända brittiska motståndaren till klimatbluffen, Lord Christopher Monckton, har inte jämfört drottningen med Honecker, men i Berlin den 4 december pekade han i samma riktning. Monckton sade om drottningens tal:

- Det är första gången Hennes Majestät har uttalat sig utanför sina befogenheter och mot sin konstitutionella skyldighet att inte blanda sig i politik sedan hon besteg tronen. Detta är en mycket sorglig dag. Jag är en lojal undersåte till Hennes Majestät. Hon borde inte ha sagt det hon sa. Det passar sig inte för henne som konstitutionell monark. Och hon måste komma ihåg det, för annars kommer hon att förlora vår lojalitet, och därefter kommer hon att förlora tronen.

Det är inget tomt hot från en sådan person. Det var Lord Moncktons farfar som arrangerade abdikationen 1936 av drottningens farbror, den brittiske pro-nazistiske kungen Edvard den VIII.

Bakom Monckton står inte bara klimataktivister. I styrelsen för Global Warming Policy Foundation (thegwpf.org), grundad i november 2009 "för att skapa balans i klimatdebatten", sitter personer med tidigare befattningar som minister, bankir, sekreterare till drottningen, biskop och mycket höga regeringstjänstemän. Det är en grupp i den brittiska eliten som motsätter sig drottningens, prins Philips och prins Charles höga spel att med en klimatbluff försöka rädda imperiet.

Klimatfrågan och WWF

Lord Monckton förklarade samtidigt vad klimatfrågan handlar om:

- Det finns inget klimathot. Man tror att man kan övertala till och med de fria nationerna i väst till att ge upp sin demokrati, att ge upp sin frihet, och lämna ifrån sig all bestämmanderätt över ekonomi och miljö till en världsregering som inte är vald av någon.

Bakom drottningens uttalande på Samväldeskonferensen stod det brittiska imperiets hela apparat av institutioner och radikala miljögrupper, alla till syvende och sist styrda av det brittiska kungahuset genom hennes man prins Philip Världsnaturfond (WWF), beredda att trumfa igenom ett klimatavtal.

Bakom prins Philip står hela imperiets elit av brittiska storbanker, oljebolag och gruvbolag som är representerade i WWF:s

"1001 Trust", bestående av 1001 speciellt utvalda förmögna och inflytelserika personer, som på olika sätt sponsrar och koordinerar WWF:s och det brittiska imperiets miljö- och folkmordspolitik.

East Anglia-universitetets klimatforskningsenhet, nu berömd för sina förfälskade klimatkurvor, sponsras inte bara av WWF utan också av oljebolagen British Petroleum och Shell. Londons City har satsat på att överleva med en ny spekulationsbubbla fylld av klimatlögn. Den WWF närstående hjärntrusten för befolkningsfrågor, Optimum Population Trust (OPT) vid London School of Economics, propagerar för att minska världsbefolkningen med 500 miljoner människor till 2050, för klimatets skull. Inriktningen anges av prins Philip själv, som hävdar att jorden bara klarar av att ha två miljarder människor. Han har själv sagt att han skulle vilja återfödas som ett dödligt virus, för att åstadkomma detta folkmord.

WWF:s och det brittiska imperiets klimatlögn och människofientliga propaganda sprids över världen av FN:s klimatpanel IPCC, vars Fjärde rapport utgiven år 2007 hävdade att "BNP per capita och befolkningsökningen var huvudorsakerna till de ökade globala utsläppen under 1900-talets tre sista decennier". Där fanns också lögnen från WWF om att Himalayas glaciärer skulle vara borta år 2035.

Den brittiska politiska fraktionen runt drottningen och hennes man satsade hårt på att få till stånd ett klimatbluffavtal i Köpenhamn. Inte bara reste drottningens premiärminister Gordon Brown dit två dagar före alla andra stats- och regeringschefer, för att utöva det ledarskap drottningen talat om, utan även den avgångne Tony Blair var närvarande. Prins Charles själv höll öppningstalet till den avgörande delen av konferensen då stats- och regeringscheferna samlades. Prins Philips WWF var aktivt överallt runt konferensen och som funktionärer i IPCC, FN, EU, Obama-regeringen, den brittiska regeringen och mängder av frivilligorganisationer.

Dagarna efter Lord Moncktons uttalande började brittiska tidningar peka på hur det brittiska kungahuset överträder sina befogenheter. Prins Charles, skrev The Guardian (17.12) och The Times (18.12), har en

olaglig propagandamaskin med 18 organisationer som driver alla möjliga politiska frågor. Han har en armé av lakejer som bearbetar åtta ministerier. Självt skickar han runt sina "svarta spindel-PM", skrivna för hand med Charles spretiga stil. Brevet och därmed prinsens inflytande hade hållits hemliga ända tills man först i domstol lyckats få ut dem.

Tidningarna poängterade att många anser att prins Charles okänslighet och olagliga politiska engagemang bör leda till att han hoppas över i successionsordningen och kungatiteln får ärvas direkt av hans och den mördade prinsessan Dianas son William.

WWF:s 30-klubb: Kungens hemliga skuggregering

Kung Carl XVI Gustaf har i Sverige ställt sig i spetsen för det brittiska imperiets och det nuvarande brittiska kungahusets lögnaktiga och människofientliga klimatkampanj.

På sitt slott Ulriksdal har kungen inrättat en närmast okänd ledningsgrupp, Världsnaturfonden WWF:s 30-klubb, som i många politiska frågor fungerar som en kunglig skuggregering bestående av statliga myndigheter, mäktiga folkrörelser och politiska lobbyorganisationer.

Carl XVI Gustaf har stött WWF sedan tiden för dess bildande i Sverige 1971, först som hedersordförande. 1988 klev han in som aktiv ordförande för denna politiska lobbyorganisation, en organisation som är ansvarig för spridandet av den absurda lögnen att Himalayas glaciärer skulle vara bortsmlta år 2035.

Sedan 1983 har kungen personligen låtit WWF inrätta sig i det kungliga slottet Ulriksdal norr om Stockholm. På detta relativt undanskymda ställe träffas WWF:s förtroenderåd, den s.k. 30-klubben, under kungens ledning. Det är den som, helt odemokratiskt i förhållande till WWF:s alla övriga medlemmar, utser WWF:s styrelse.

30-klubben skall bestå av max 30 privatpersoner, som utväljs bland Sveriges rikaste familjer och Bernadottetrogna adelsfamiljer tillsammans med några ledande svenska miljöaktivister. Dessutom tillkommer ungefär lika många representanter för en hel rad miljöorganisationer, mäktiga folkrörelser och statliga myndigheter. Enligt kungahusets kalender, en av de få svenska publikationer som överhuvudtaget nämner 30-klubben, deltar kungen aktivt i och leder, som ordförande, 30-klubbens möten flera gånger per år.

1974 års Regeringsform

I och med 1974 års regeringsform framtogs statschefen den formella politiska makten. All makt utgick från folket. I 5 kap. §7 slogs också fast att statschefen inte kan ställas till svars inför de lagar som folket stiftat, varav logiskt följde att statschefen måste stå över och utanför politiken.

I regeringsformens första paragraf står att "all makt utgår från folket" och följaktligen är det folkvalda politiker som skall representera makten. Om vår monark aktivt deltar i politisk verksamhet och lobbyverksamhet, så utgår makten inte längre från folket utan från statschefen, i strid mot regeringsformen.

I 30-klubben finns mycket makt samlad helt vid sidan av Sveriges folkvalda institutioner.

Enbart Svenska Jägarförbundet, representerat av sin ordförande Torsten Mörner, har fler män med vapen under sig än ett fullt mobiliserat svenskt försvar.

Dessutom finns Röda Korset med inte bara frivillig sjukvårdspersonal över hela landet utan också egna

sjukhus i Stockholm och på Gotland.

Svenska Turistföreningen har tidigare försett den hemliga Nato-ledda organisationen Gladio med gömställen i fjällvärlden, bl.a. för kungahuset i händelse av en ockupation av Sverige av utländsk makt.

Svenska Kyrkan, som just blivit fri från statens politiska kontroll, ingår nu i kungens miljöreligiösa skuggregering. Tillsammans med de inflytelserika folkrörelserna under kungens paraply blir propagandakraften närmast total.

Särskilt allvarligt är att rena statliga myndigheter som Naturvårdsverket, Skogsstyrelsen, SMHI, Statens Naturhistoriska Riksmuseum och Riksantikvarieämbetet ställs under kungligt inflytande, helt vid sidan av Sveriges folkvaldas kontroll.

30-klubben är ett typexempel på den ofullgångna demokratiseringsprocessen i Sverige. Kungamaktens informella politiska makt används av olika maktgrupper, som familjen Wallenberg, för att med ett [korporativistiskt styresskick runda den folkvalda makten](#).

Kungen själv kan genom 30-klubben leda en politisk kampanj åt det brittiska imperiet för att hålla tillbaka tredje världens industrialisering med hjälp av en nykolonial global kontrollapparat, i namn av att "stoppa ett klimathot". Det strider helt emot svenska folkets och näringslivets intresse av att hjälpa till att bekämpa världens fattigdom och främja välfärd, ekonomisk tillväxt och arbete.

Ledamöter i WWF:s 30-klubb 2009

Ordförande H.M. Konungen

27 personliga representanter

Av organisationer valda representanter:

ArtDatabanken, Torleif Ingelög

Centrum för biologisk mångfald, Åke Berg

Djurskyddet, Sven Stenson

Ekoturismföreningen, Gunnel Hedman

Friluftsförbundet, Marie Wallenberg

Föreningen Skogen, Bengt Ek

Kungl. Skogs- o Lantbruksakademien, Åke Barklund

Kungl. Vetenskapsakademien, Per Hedenqvist

Lantbrukarnas Riksförbund, Bengt Persson

Naturhistoriska riksmuseet, Jan-Olov Westerberg

Naturvårdsverket, Maria Ågren

Riksantikvarieämbetet, Sven Göthe

Riksidrottsförbundet, Karin Mattson

Röda Korset, Kenneth Gunnar

Skogsstyrelsen, Håkan Wirtén

SMHI, Anna Amrén

Svenska Botaniska Föreningen, Margareta Edqvist

Svenska Jägareförbundet, Torsten Mörner

Svenska Kyrkan, Anders Åkerlund

Svenska Naturskyddsföreningen, Mikael Karlsson

Svenska Scoutrådet, Maria Graner

Svenska Turistföreningen, Yvonne Arentoft

Sveriges Ornitologiska Förening, Lars Lindell

Sveriges Sportfiske- och Fiskevårdsförbund, Joakim Ollén